

Velika planina v Kamniških Alpah (rekognosciranje terena z manjšimi sondažnimi izkopi);
 Gradišče nad Sostrim (rekognosciranje terena z manjšimi sondažnimi izkopi);
 Podmolnik (poskusni izkop domnevne pra-zgodovinske gomile oz.

po V. Šribarju železnodobnih ostalin);
 Molnik (sistematično raziskovanje planega in gomilnega pra-zgodovinskega grobišča s pripadajočim naselbinskim kompleksom v bližini Orel).

Marijan SLABE

Janez Meterc (1951-2000)

Vso lansko jesen sem skupaj s prijateljem Janezom nestrpno pričakoval izid prvega žirovnškega zbornika *Preteklost v zavetju Stola*. Janez ni bil le njegov urednik, bil je njegov snovalec že davno preden je bil imenovan uredniški odbor in preden je Žirovnica postala samostojna občina. A le dva dni pred izidom (23. 11. 2000) so mi sporočili, da Janeza ne bo na predstavitev, da ga tudi drugam ne bo več, ne na Ajdno, ne k sv. Martinu v Moste, ne k sv. Lovrencu nad Zabreznico, sploh nikamor več. Izgorel je v skrbi za to svoje zadnje delo.

Janez Meterc se je rodil 12. junija 1951. Njegov oče, železničar, ga je navdušil za zgodovino in kulturno ustvarjalnost domačih krajev do te mere, da je že kot gimnazijec zbiral ljudsko izročilo in dokumente pretekle ustvarjalnosti Dežele in da se je končno leta 1970 odločil za študij arheologije. Zaradi temeljitosti in delavoljnosti so ga že kot študenta radi videli na številnih izkopavanjih in topografijah po Sloveniji. Najbolj navezan pa je ostal na prazgodovinsko Stično in seveda na krog prijateljev, ki se je oblikoval ob tamkajšnjem skupnem delu in bivanju. Kasnejše delo v Tehniškem muzeju na Jesenicah mu je razširilo znanje na področju metalurgije, tako da je postal velik poznavalec metalurških postopkov v arheoloških obdobjih. Za muzej je tudi sestavil obsežno arheološko topografijo Gorenjske, sodeloval pri postavitvi stalne zbirke novejših zgodovine in pri mnogih občasnih razstavah. Kot zunanji sodelavec Gorenjskega muzeja, zlasti pa Zavoda za varstvo na-ravne in kulturne dediščine v Kranju, je sodeloval pri številnih terenskih raziskavah, tako v starem Kranju, v Stražišču pri Kranju, v Bistrici pri Trziču, v Radovljici, v Smokuču,

v Mostah pri Žirovnici, na Bledu, v Zasipu, na Bregu pri Žirovnici, v Predtrgu, na sv. Lovrencu nad domačo hišo, najdlje - več kot dve desetletji - pa seveda na Ajdni. Poljudne in strokovne članke je objavjal v Arheološkem ve-stniku, Varstvu spomenikov, Numizmatičnem vestniku, v Muzejskem časopisu, v različnih krajevnih zbornikih (Leški, Begunjski in Jeseniški, pri katerem je bil tudi član uredniškega odbora), zlasti pa v *Železarju* in njegovi prilogi *Listi*. Tu je objavil kar 28 člankov. Bil je tudi avtor številnih knjižic o zgodovini krajev pod Stolom in kulturnem utripu v njih. Njegovo delo je nepogrešljiv vir topografskih in zgodovinskih podatkov za vse, ki se ukvarjajo z zgodovino Dežele in visoke Gorenjske. Njegove misli o tipologiji prazgodovinskih naselbin so temeljnega pomena, čeprav objavljane v lokalnih glasilih. Ni se omejeval zgolj na arheologijo; bil je odličen poznavalec tehniške dediščine in polpretekle zgodovine, prijateljeval je z vsemi kulturnimi dela-vci iz vasi pod Stolom. V njegovem spremstvu in z njegovo - Prešernovo - gorenjščino na ustih so ti bila odprta vsa vrata župnišč in domov, z njegovim sodelovanjem je vsako delo na Gorenjskem lažje teklo. Bil je kulturni delavec v najzlahtnejšem pomenu besede in to na Deželi, tem slovenskem Parnasu, nekaj pomeni!

Razočaranja mu niso bila prihranjena, vsi načrti se mu niso uresničili in vseh ciljev ni dosegel - kdo jih pa je! Občutljiv kot je bil, je to težko prenašal. Upajmo, da smo mu pri tem vsaj nekoliko pomagali in da se smemo imenovati njegove prijatelje, kajti prijateljstvo zanj ni bila prazna beseda. Zaradi njegove zraščedenosti z domačim krajem je za njim ostala praznina, ki je ne bo moči kmalu zapolniti.

Milan SAGADIN